

Vertrouwensbreuk

Als huisarts hoor je - vaak ongewild en zeker ongevraagd - veel verhalen over... andere huisartsen. Dat is nu eenmaal ons lot. Normaal laat ik die verhalen als douchestralen langs de ranke schouders afglijden. Tot de uitzonderingen behoort de volgende ervaring van een vrouw die ik goed ken, en wier huisarts ik ook ken. Zij is begin dertig en een fanatiek sporter: wielrennen op een hoog amateurniveau. Al maanden is ze in training, vertelde ze, voor een grote wedstrijd. Echter, de laatste zes weken kreeg ze last van haar knie. 'Het voelt alsof de pijn in de knie zit.'

Zij ging naar haar huisarts. In de spreekkamer moest ze gaan staan. Haar huisarts bukte zich en tilde haar korte rok op tot boven de heupen. Dit alles 'om de stand van het been goed te kunnen beoordelen'. Vervolgens werd haar hele been van boven tot onder afgetast 'teneinde de spierontwikkeling te beoordelen'. Tot een diagnose kon mijn collega niet komen.

Hij zei: 'Ik kan nog niet zeggen waar het probleem zit. Eigenlijk zou ik je moeten zien fietsen om te bekijken hoe je op de fiets zit en welke bewegingen je maakt. Dus ik wil voorstellen een keer met je te gaan fietsen.' Hij nam zijn receptenblok en schreef er iets op. 'Hier is mijn privé-mailadres. Laat je mij weten wat je wilt?'

Einde verhaal.

Althans, zij zweeg even.

Toen barstte ze los: 'Ik was woedend toen ik buitenkwam! Bij knieklachten hoeft hij toch niet mijn rokje op te tillen tot boven mijn kont?' Desgevraagd zei ze: 'Nee, ik heb er verder niets meer van gezegd.' En: 'Wat? Ben je mal? Natuurlijk heb ik geen e-mail gestuurd!'

Het verhaal is natuurlijk niet uniek. Het zal dagelijks voorkomen, ergens in een praktijk in Nederland. Seksualiteit is maatschappelijk een belangrijke motor, en die motor slaat niet automatisch af als iemand de spreekkamer binnenkomt. Toch wordt hier een fundamentele waarde bezoodeld: vertrouwen. De waarde van vertrouwen kan op verschillende manieren richtinggevend zijn, omdat het in ver-

schillende gedaantes opduikt tijdens het arts-patiëntcontact. Het betreft het vertrouwen in de kennis en kunde van de huisarts en de zorg die deze verleent. Daarnaast is er het vertrouwen in de gekregen informatie en verstrekte adviezen. De onderstroom is het basale vertrouwen in de inzet van de huisarts en de wetenschap (ahum) dat deze enkel het belang van de patiënt voor ogen heeft, zonder vermenging met andere belangen. Al deze kenmerken smelten samen in het blind kunnen varen op de betrouwbaarheid van de zorgverlener als persoon. Het is deze fundamentele betrouwbaarheid die in dit geval geweld wordt aangedaan.

Ter plekke onthield ik me van een oordeel en beperkte me tot het aanhoren van haar verhaal. Maar hoe nu verder tussen deze vrouw en haar huisarts? Het toeval wilde dat ze een week later weer een afspraak had staan: 'Ik moet een nieuw spiraaltje laten plaatsen... Maar daarvoor ga ik wel naar een andere huisarts, hoor!'

Iemantsverdriet

Inhoud

► Interview met Geert Eisma: 'Diabeteszorg is heel dankbaar werk!'	86
► Urineweginfecties en zwangerschap: Extra voorzichtigheid geboden!	88
► Accreditatie van de huisartsenpraktijk: Dokter Bob maakt de suiker goed!	89
► NHG-Wetenschapsdag 2005: Een bezoek aan de voordrachten	90
► Toetsing in de huisartsopleiding (6): De kwaliteit van het staflid in kaart	92

Colofon

Redactie

Theo Voorn (voorzitter), Louwrens Boomsma, Ron Helsloot,
Ans Stalenhoef (secretaris), Kees in 't Veld

Illustratie pag. nhg-85

Marcel Jurriëns

Redactiesecretariaat

Ans Stalenhoef
Postbus 3231
3502 GE Utrecht
Telefoon 030 - 2881700
Http://nhg.artsennet.nl
E-mail: a.stalenhoef@nhg-nl.org

In de praktijk is een uitgave van het NHG-bureau en vormt een vast onderdeel van H&W.